

Assumpció Ciuraneta, 27 anys en la missió

Dc, 3/08/2016 per Catalunya Religió

(*Bisbat de Tortosa*) La missionera **Assumpció Ciuraneta Estadella**, Carmelita Teresiana, nascuda a Palma d'Ebre fa 78 anys, ha hagut que tornar a la seva terra per motius de salut. Tornada a la diòcesis, ens adreça un petit resum dels seus 27 anys viscuts a Filipines.

(*Assumpció Ciuraneta i Estadella*) El 25 de Gener de l'any 1989, vaig marxar cap a Filipines juntament amb la Germana Inés Fernández també Carmelita Missionera Teresiana. El primer objectiu era respondre a la crida del Papa Joan Pau II a les famílies religioses d'expandir-se per l'Àsia, el continent menys evangelitzat. Vam establir la primera Comunitat a Manila amb diversos projectes d'apostolat, però la raó principal en un primer moment era la formació i la nostra inculturització filipina per tal d'aprendre la llengua, la cultura i les costums.

Dos anys després vam fundar la Comunitat de Lucena, a la província de Quezon. En un principi jo ensenyava religió a les escoles del bisbat i una altra germana feia Pastoral Sanitaria, a l'hospital Diocesà.

Ben aviat ens adonàrem de les necessitats de molta gent que emigrava d'altres llocs del país i mal vivien en aquella petita ciutat de 250.000 habitants registrats aproximadament.

Vam començar fundant un Centre, i ens preocupàvem de la nutrició de molts infants desnodrits, de 3 a 6 anys, (i donant-los-hi també la educació del parvulari, l'esmorzar i el dinar); tot amb l'ajut de voluntaris i petites aportacions (apadrinaments) d'amics nostres d'Espanya. També cuidem la seva salut, ja que no tenen cap ajut social, ni diners per comprar medicines, ni tan sols per donar el menjar necessari als seus fills, ja que no tenen cap ajut o benefici social. Comptem amb l'ajut de metges i d'altres voluntaris, i els seguim fins i tot en el seu internament a l'hospital. També els seguim en la seva educació quan surten del parvulari. També facilitem el treball a les seves mares, amb un taller de costura.

Però tot això per mi no és el més important de la nostra missió. És sobretot, (ja que principalment som Missioneres) la seva formació cristiana, (el catecisme, que assisteixen tots molt a gust) dos dies a la setmana i també evangelitzem amb molts aspectes de la vida real, social y humana, doncs es tracta de persones, que venen d'una pobresa extrema, amb moltes carències: religioses, humanes i socials. També vam poder crear un projecte de petites vivendes amb una donació suficient i amb la col·laboració de "Habitat for Humanity".

Viure amb ells i ajudar-los es una joia doncs ells mateixos ens transmeten uns valors que estan molt lligats i en consonància amb els valors de L'evangeli. Es ben cert que els més pobres porten una llavor a dintre seu, que si arribem a cultivar-la degudament, ells també ens ajuden a nosaltres, a créixer en la vida cristiana.

